

Sygn. akt VU 1664/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 marca 2014 roku

Sąd Okręgowy – V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Krzysztof Głowczyński

Protokolant: Klaudia Treter

po rozpoznaniu w dniu 11 marca 2014 roku w Legnicy

sprawy z wniosku J. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę

na skutek odwołania J. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 10 października 2013 roku

znak (...)

I. oddala odwołanie,

II. zasądza od wnioskodawcy na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt VU 1664/13

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z dnia 10 października 2013 r. odmówił przyznania J. S. prawa do emerytury określonej art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.), gdyż do dnia wejścia w życie tej ustawy, do dnia 01 stycznia 1999 r. udowodnił 23 lata, 7 miesięcy i 26 dni okresów składkowych i nieskładkowych wobec wymaganych co najmniej 25 lat takich okresów. Jednocześnie organ rentowy nie uznał do stażu pracy ogółem okresów pracy ubezpieczonego w gospodarstwie rolnym rodziców od 13 czerwca 1972 r. do 30 czerwca 1973 r., od 01 września 1973 r. do 30 czerwca 1974 r. i od 01 września 1974 r. do 30 czerwca 1975 r., ponieważ w tym okresie wnioskodawca uczęszczał do szkoły.

W odwołaniu od powyższej decyzji, zaskarżonej w całości, J. S. zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę decyzji, mający wpływ na treść decyzji poprzez bezpodstawne pominięcie okresów pracy w gospodarstwie rolnym rodziców jako okresów uzupełniających oraz nieprawidłowe wyliczenie okresów pracy w warunkach szczególnych oraz szczególnym charakterze. Wskazując na powyższe, ubezpieczony wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez przyznanie prawa od września 2013 r. Wniósł także o zasądzenie od organu rentowego kosztów

zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu wnioskodawca wskazał, iż w spornych okresach świadczył pracę w gospodarstwie w wymiarze nie mniejszym niż 1/2 etatu, 4 godziny dziennie.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. wniósł o oddalenie odwołania. Poza okolicznościami wskazanymi w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji, organ rentowy wskazał, iż sporny okres pracy był już przedmiotem postępowania zakończonego prawomocnymi wyrokami.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. S., ur. (...) niespornie udokumentował wraz z uznanymi okresami pracy w gospodarstwie rolnym rodziców, w czasie przerw wakacyjnych, od 01 lipca 1973 r. do 31 sierpnia 1973 r., od 01 lipca 1974 r. do 31 sierpnia 1974 r. oraz od 01 lipca 1975 r. do 30 czerwca 1976 r., po zakończeniu nauki, łącznie 23 lata, 7 miesięcy i 26 dni okresów składkowych i nieskładkowych.

(niesporne)

Rodzice wnioskodawcy posiadali gospodarstwo rolne o pow. 1,31 ha na gruntach VI klasy. W spornych okresach, od 13 czerwca 1972 r. do 30 czerwca 1973 r., od 01 września 1973 r. do 30 czerwca 1974 r. i od 01 września 1974 r. do 30 czerwca 1975 r., J. S. uczęszczał do Liceum Ogólnokształcącego w odległych o 5 km od miejsca jego zamieszkania we wsi C., K.. Ojciec ubezpieczonego był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy w (...) Zakładach (...) gdzie pracował na jedną zmianę. Do domu powracał ok. godz. 16:00. Jego matka zajmowała się gospodarstwem domowym. W gospodarstwie mieszkali również starsi bracia wnioskodawcy. H. S. pracował zawodowo i studiował, zaś S. S. pracował w (...) Zakładach (...).

dowód: zeznania świadków H. S. i S. S., k. 32-33.

Prawomocnym wyrokiem z 09 października 2012 r. Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy oddalił odwołanie J. S. od decyzji odmawiającej prawa do emerytury z tytułu wykonywania pracy w szczególnych warunkach. Podstawę tego rozstrzygnięcia stanowiło ustalenie, iż w spornym okresie od 13 czerwca 1972 r. do 31 lipca 1977 r. wnioskodawca nie wykonywał w gospodarstwie rodziców pracy w rozumieniu art. 10 ustawy o FUS, którą można uznać jako okres składkowy. Gospodarstwo to było bowiem bardzo małe, nie stanowiło podstawy utrzymania rodziny wnioskodawcy. Niewielkim nakładem pracy wszystkich członków rodziny mogło ono prawidłowo funkcjonować. Ojciec J. S. i jego dwaj starsi bracia pracowali zawodowo. W tym czasie wnioskodawca uczył się w Liceum Ogólnokształcącym. W tych okolicznościach jego praca miała charakter pomocy rodzinnej, jaką świadczą dzieci rodzicom.

dowód: wyroki z uzasadnieniem w aktach VU 464/12.

Sąd zważył co następuje.

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie gdyż pozbawione jest uzasadnionych podstaw.

Zgodnie z treścią przepisu art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32 wskazanej ustawy, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat - dla mężczyzn oraz okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 tj. 25 lat dla mężczyzn. Emerytura, o której mowa, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Zgodnie zaś z treścią przepisu art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych - ubezpieczonym urodzonym przed 1 stycznia 1949 r., będącym pracownikami, o których

mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1. Wiek emerytalny, o którym mowa we wskazanym artykule, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom zatrudnionym w szczególnych warunkach przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych, tj. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Zgodnie z § 8 tego rozporządzenia pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny wynoszący 55 lat dla mężczyzn oraz ma wymagany okres zatrudnienia 25 lat, w tym co najmniej 10 lat pracy w szczególnych warunkach.

W sprawie bezspornym był fakt iż na dzień 01.01.1999 r. wnioskodawca wykazał wymagany okres wykonywania pracy w szczególnych warunkach, w dacie wydania decyzji przez organ rentowy miał skończony wiek 55 lat oraz nie był członkiem OFE.

Sporną kwestią wymagającą ustalenia Sądu było natomiast to, czy wnioskodawca posiadał nadto wymagane co najmniej 25 lat pracy okresów składkowych i nieskładkowych. Zdaniem bowiem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczony nie spełnił powyższego warunku bowiem według stanu na dzień 01 stycznia 1999 r. wykazał 23 lata, 7 miesięcy i 26 dni okresów składkowych i nieskładkowych. Z przyczyn wskazanych w zaskarżonej decyzji organ rentowy nie uznał wskazanych w niej okresów pracy w gospodarstwie rolnym.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 ust. 3 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przy ustalaniu prawa do emerytury oraz przy obliczaniu jej wysokości uwzględnia się również, traktowane jak okres składkowy, przypadające przed dniem 01 stycznia 1983 r. okresy pracy w gospodarstwie rolnym po ukończeniu 16 roku życia, jeżeli okresy składkowe i nieskładkowe, ustalone na zasadach określonych w art. 5-7, są krótsze od okresu wymaganego do przyznania emerytury, w zakresie niezbędnym do uzupełnienia tego okresu.

Istotę sprawy rozpoznano już w sprawie zakończonej wydanym w sprawie VU 464/12 prawomocnym wyrokiem z dnia 09 października 2012 r. Podstawę tego wyroku stanowiło istotne dla rozstrzygnięcia ustalenie, iż w spornym okresie od 13 czerwca 1972 r. do 31 lipca 1977 r. wnioskodawca nie wykonywał w gospodarstwie rodziców pracy w rozumieniu art. 10 ustawy o FUS, którą można uznać jako okres składkowy. Gospodarstwo to było bowiem bardzo małe, nie stanowiło podstawy utrzymania rodziny wnioskodawcy. Niewielkim nakładem pracy wszystkich członków rodziny mogło ono prawidłowo funkcjonować. Ojciec J. S. i jego dwaj starsi bracia pracowali zawodowo. W tym czasie wnioskodawca uczył się w Liceum Ogólnokształcącym. W tych okolicznościach jego praca miała charakter pomocy rodzinnej, jaką świadczą dzieci rodzicom. Tych istotnych obiektywnych okoliczności nie zmieniający podstawy odwołania dowód z zeznań świadków H. i S., braci J. S.. Zeznania tych świadków nie zmieniają bowiem ustalonego na etapie poprzedniego postępowania faktu, iż gospodarstwo rodziny S. było bardzo małe, nie stanowiło podstawy utrzymania rodziny, gdyż poza wnioskodawcą i jego matką, ojciec ubezpieczonego i dwaj jego starsi bracia pracowali poza gospodarstwem zawodowo. Należy podzielić ocenę Sądu drugiej instancji, który w sprawie VU 464/12 wniosoną przez J. S. apelację oddalił, iż niewielkim nakładem pracy wszystkich członków rodziny należące do niej gospodarstwo mogło prawidłowo funkcjonować. W tych okolicznościach faktycznych nie było zdaniem Sądu realnego zapotrzebowania na stałą pracę, szczególnie najmłodszego w rodzinie wnioskodawcy. W świetle zebranego w sprawie materiału, w ustalonych w sprawie okolicznościach faktycznych stale w gospodarstwie pracowała matka wnioskodawcy, która nie pracowała zawodowo. Była bowiem zdaniem Sądu, na co wskazuje doświadczenie życiowe, w stanie pod nieobecność pozostałych domowników poradzić sobie z porannym obrządkiem niezbyt licznej inwentary, 2 krów, około 10 owiec, 2 świń oraz niewymagającego szczególnego nakładu pracy drobiu i królików. W przekonaniu Sądu, wbrew treści zeznań braci H. i S. S., ich rodzice, przy niewątpliwie niewielkiej pomocy dzieci byli w stanie wykonać wszystkie konieczne prace związane z codziennym prowadzeniem niewielkiego gospodarstwa rolnego. Z pomocy wnioskodawcy rodzice korzystali zapewne w pracach związanych z sezonowym jedynie sadzeniem i następnie zbieraniem ziemniaków. Ustalone w sprawie fakty oraz powyższe rozważania uzasadniają zdaniem Sądu ocenę, że wnioskodawca co najwyżej udzielał rodzicom w ich gospodarstwie pomocy przy wykonywaniu niektórych prac. Brak jest natomiast podstaw do

przyjęcia, że praca ta miała charakter stały i była świadczona w wymiarze nie niższym od połowy obowiązującego wymiaru czasu pracy.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. pozbawione uzasadnionych podstaw odwołanie oddalił.